C-90/22. sz. ügy

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata 98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás

A benyújtás napja:

2022. február 10.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litvánia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. február 10.

Felülvizsgálatot kérelmező fél:

„Gjensidige” ADB

Többi fél:

„Rhenus Logistics” UAB

„ACC Distribution” UAB

Az alapeljárás tárgya

A felperes „Gjensidige” ADB által az alperes (a felülvizsgálati eljárásban részt vevő másik fél) „Rhenus Logistics” UAB-val szemben jog- és kötelezettségátruházás alapján előterjesztett, kártérítés iránti kereset.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A felülvizsgálati eljárás tárgyát egy nemzetközi fuvarozási szerződés felei által kötött, joghatóságot kikötő megállapodás jelentőségét – mind az e szerződésből eredő jogvitában eljáró bíróság joghatóságának meghatározásával, mind pedig a perfüggőségi szabályok megsértéséből eredő jogkövetkezmények meghatározásával összefüggésben – szabályozó jogszabályi rendelkezések képezik. A jelen ügyben a tagállamok jogvitát elbíráló bíróságai joghatóságának meghatározásával kapcsolatban felvetődő kérdés a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet

MUNKADOKUMENTUM

(a továbbiakban: 1215/2012 rendelet) és a nemzetközi közúti árufuvarozási szerződésről szóló 1956. évi egyezmény (a továbbiakban: CMR-egyezmény) szabályozási keretébe tartozik.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az 1215/2012 rendelet 25., 29. és 31. cikkére, valamint (21) és (22) preambulumbekezdésére figyelemmel értelmezhető-e úgy e rendelet 71. cikke, hogy az lehetővé teszi a CMR-egyezmény 31. cikkének alkalmazását azokban az esetekben is, amelyekben a jogvita, amelyre mindkét szóban forgó jogi aktus hatálya kiterjed, joghatóságot kikötő megállapodás tárgyát képezi?

2. Az Európai Unióban joghatóságot kikötő megállapodások védelmének megerősítésére irányuló jogalkotói szándékra tekintettel értelmezhető-e tágabban az 1215/2012 rendelet 45. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja akként, hogy az nemcsak e rendelet II. fejezetének 6. szakaszára, hanem a 7. szakaszára is vonatkozik?

3. A helyzet sajátosságainak és az abból eredő jogkövetkezményeknek az értékelése alapján értelmezhető-e úgy a „közrend” 1215/2012 rendeletben használt fogalma, hogy az a valamely másik tagállam határozatának elismerését kizáró okot képez abban az esetben, ha a CMR-egyezményhez hasonló különös egyezmény alkalmazása olyan jogi helyzetet teremt, ahol ugyanazon ügyben sem a joghatóságot kikötő megállapodást, sem az alkalmazandó jogról szóló megállapodást nem tartják tiszteletben?

Az uniós jog és a nemzetközi jog hivatkozott rendelkezései, valamint a Bíróság hivatkozott ítélkezési gyakorlata

Az 1215/2012 rendelet (21) és (22) preambulumbekezdése, valamint 25., 29., 31., 45. és 71. cikke; a CMR-egyezmény 31. és 41. cikke.

2003. december 9-i Gasser ítélet (C-116/02, a rendelkező rész 2. pontja); 2009. április 28-i Apostilides ítélet (C-420/07, 58. pont); 2010. május 4-i TNT Express Nederland ítélet (C-533/08, 48., 49. és 51. pont); 2013. december 19-i Nipponkoa Insurance Co. (Europe) ítélet (C-452/12, 40., 42. és 44. pont); 2014. szeptember 4-i Nickel & Goeldner Spedition ítélet (C-157/13, a rendelkező rész 2. pontja); 2014. október 23-i flyLAL-Lithuanian Airlines ítélet (C-302/13, 49. pont); 2015. július 16-i Diageo Brands ítélet (C-681/13, 39. pont, valamint a rendelkező rész 1. pontja; Bot főtanácsnok Liberato ügyre vonatkozó 2018. szeptember 6-i indítványa (C-386/17, 74–90. és 94. pont); 2019. január 16-i Liberato ítélet (C-386/17, rendelkező rész).

MUNKADOKUMENTUM

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

1 Az „ACC Distribution” UAB ügyfél és a „Rhenus Logistics” UAB fuvarozó szállítási szolgáltatásokra vonatkozó szerződést (a továbbiakban: szállítási szerződés) kötött egymással egy számítógépes eszközöket tartalmazó szállítmány Hollandiából Litvániába történő szállítására vonatkozóan. A „Rhenus Logistics” UAB nem maga végezte el a szállítmány szállítását, míg a tényleges fuvarozó a lengyel „Kark-Trans” PPHU társaság volt. A 2017. január 23-ról 24-re virradó éjszaka ellopták a szállítmány egy részét (5155 kg), amikor az azt szállító tehergépkocsi vezetője megállt Németországban egy nem védett parkolóhelyen.

2 A szállítási szerződésnek „A felek felelőssége” címet viselő részének 2. cikke kimondta, hogy „a felek a jelen szerződés teljesítése során felmerülő jogvitákat és nézeteltéréseket lehetőség szerint tárgyalás útján rendezik.” E rész 3. cikke úgy szólt, hogy „amennyiben a felek tárgyalás útján nem rendezik e vitákat és nézeteltéréseket, azokat annak a bíróságnak kell elbírálnia, amelynek illetékességi területén az Ügyfél nyilvántartás szerinti hivatalos címe található.” Mivel az „ACC Distribution” UAB ügyfél bejegyzett székhelye (címe) Litvániában található, a szállítási szerződés felei a szerződés teljesítéséből eredő jogviták elbírálására a litván bíróságok joghatóságát kötötték ki.

3 A „Gjensidige” ADB biztosító az „ACC Distribution” UAB mint a biztosítási kötvény jogosultja tulajdonában álló szállítmányokat összkockázati fedezet nyújtásával biztosította a szerződés időtartamára, a 2017. január 1-jétől 2017. december 31-ig tartó időszakra. A „Gjensidige” ADB biztosított eseményként ismerte el a szállítmánylopás eseményét, és 2017. április 21-én 205 108,89 euró összegű biztosítást fizetett az „ACC Distribution” UAB-nak mint a biztosítási kötvény jogosultjának.

4 2017. február 3-án a Post & Co Belgium BVBA társaság és a „Rhenus Logistics” UAB társaság az „ACC Distribution” UAB-vel, a „Gjensidige” ADB-vel, a Dell Technology and solutions Limiteddel és a Dell (PS) Limiteddel mint alperesekkel szemben a fuvarozó polgári jogi felelőssége korlátainak nemleges megállapítása iránt C/02/329931/HA ZA 17-290. számon polgári pert indított a Holland Királyság zeeland-west-brabanti körzeti bíróságánál (a továbbiakban: holland bíróság). Az eljárásban az „ACC Distribution” UAB és a „Gjensidige” ADB mint alperesek felhozták a joghatóság kérdését, és azt kérték a bíróságtól, hogy állapítsa meg az ügyben a joghatóságának hiányát amiatt, hogy a szállítási szerződés felei joghatóságot kikötő megállapodást kötöttek. A holland bíróság a 2017. augusztus 23-i határozatával elutasította az alperesek e kérelmét amiatt, hogy a szállítási szerződés felei által kötött, a CMR-egyezmény 31. cikke értelmében joghatósággal rendelkező bíróságok közötti választást korlátozó, joghatóságot kikötő megállapodás ellentétes a CMR-egyezmény szóban forgó rendelkezésével, és a CMR-egyezmény 41. cikkének (1) bekezdése értelmében semmis.

MUNKADOKUMENTUM

5 2017. szeptember 19-én a felperes „Gjensidige”ADB 205 108,89 euró összegű kártérítés és a kamatok megfizetése iránti polgári eljárást indított a „Rhenus Logistics” UAB alperessel szemben a Kauno apygardos teismas (kaunasi megyei bíróság; a továbbiakban: megyei bíróság) előtt. A felperes „Gjensidige” ADB előadta, hogy miután szállítmánylopás miatt biztosítási kifizetést teljesített a biztosítási kötvény jogosultja, vagyis az „ACC Distribution” UAB részére, a jog- és kötelezettségátruházás keretében átszállt rá az „ACC Distribution” UAB-nak a szállítási szerződés alapján a „Rhenus Logistics” UAB fuvarozóval szemben fennálló, polgári jogi felelősségen alapuló követelése.

6 Az alperes „Rhenus Logistics” UAB a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az eljárás megyei bíróság előtti megindítása perfüggőséget eredményez, amelyet a holland bíróság felek közötti jogvita elbírálására vonatkozó joghatóságának elismerésével meg kell szüntetni, mivel a holland bíróság előtt korábban indult meg az eljárás.

7 A megyei bíróság a 2018. március 12-i végzésével felfüggesztette az eljárást addig, amíg a holland bíróság jogerős ítéletet nem hoz az általa tárgyalt C/02/329931/HA ZA 17-290. sz. polgári ügyben; a megyei bíróság nem adott helyt az alperes „Rhenus Logistics” UAB kereset elutasítására irányuló kérelmének. A Lietuvos apeliacinis teismas (Litvánia fellebbviteli bírósága; a továbbiakban: fellebbviteli bíróság) a 2018. július 19-i végzésével helybenhagyta a megyei bíróság 2018. március 12-i végzését. A fellebbviteli bíróság – a szállítási szerződésben szereplő, joghatóságot kikötő megállapodásra és az 1215/2012 rendelet 25. cikkének (1) bekezdésére tekintettel – megállapította a litván bíróságok joghatóságát. Ezenkívül azt is megállapította, hogy a CMR-egyezmény 31. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti, vagylagos joghatóságra vonatkozó rendelkezések és perfüggőségi szabályok alkalmazása a jelen ügyben nem indokolt, mivel az ellentétes lenne az 1215/2012 rendelet alapvető elveivel, különösen a joghatóság kiszámíthatóságával és a felek közötti megállapodás tényleges érvényesülésével.

8 A holland bíróság a C/02/329931/HA ZA 17-290. és 17-824. sz. egyesített ügyekben a 2019. szeptember 25-én hozott ítéletével megállapította, hogy a „Rhenus Logistics” UAB és a Post & Co Belgium BVBA felpereseknek az „ACC Distribution” UAB-vel, a „Gjensidige” ADB-vel, a Dell Technology and solutions Limiteddel és a Dell (PS) Limiteddel mint alperesekkel szembeni felelőssége korlátozott, és nem haladhatja meg a CMR-egyezmény 23. cikkének (3) bekezdésében meghatározott kártérítési összeget. Ezen ítélet ellen nem terjesztettek elő fellebbezést.

9 Az alperes „Rhenus Logistics” UAB a holland bíróság 2019. szeptember 25-i ítéletének végrehajtása keretében 2020. február 14-én 61 229,05 EUR (40 854,20 EUR plusz kamat) összegű kártérítést utalt át a „Gjensidige” ADB felperes részére. 2020. május 11-én a felperes a keresetétől való részleges (40 854,20 EUR összegben történő) elállás iránti kérelmet nyújtott be, és kérte a kártérítési követelés 164 254,69 EUR összegnek megfelelő fennmaradó részének

MUNKADOKUMENTUM

teljesítését. A megyei bíróság a 2020. február 12-i végzésével folytatta a felfüggesztett polgári eljárást.

10 A megyei bíróság a 2020. május 22-i ítéletével helyt adott a felperes „Gjensidige” ADB-nek követelésétől való részleges (40 854,20 EUR összegben történő) elállása iránti kérelmének, és az erre vonatkozó részben megszüntette az eljárást, a keresetet pedig az ezt meghaladó részében elutasította. A megyei bíróság úgy ítélte meg, hogy a holland bíróság jogerős ítélete a jelen ügyben jogi kötőerővel bír.

11 A fellebbviteli bíróság a 2021. február 25-i végzésével helybenhagyta a megyei bíróság 2020. május 22-i ítéletét. A fellebbviteli bíróság kimondta, hogy a fuvarozási szerződés felei között a jogviták rendezésének helyére vonatkozó megállapodásra tekintettel a kereset az 1215/2012 rendelet 25. cikkének (1) bekezdésével (kizárólagos joghatóság) összhangban és a CMR-egyezmény 31. cikkének (1) bekezdésében előírt, a joghatóság meghatározására vonatkozó vagylagos szabályok alkalmazásával is megindítható a litván bíróságok előtt. Ugyanezen bíróság megállapította, hogy a jelen ügyben a CMR-egyezményben előírt, a joghatóság meghatározására vonatkozó vagylagos szabályoknak a felek között felmerülő jogvita rendezése érdekében történő alkalmazása nem sérti az 1215/2012 rendelet alapelveit, és nem jár az 1215/2012 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének alkalmazásából következőknél kevésbé kedvező következményekkel a belső piac megfelelő működésére nézve. A fellebbviteli bíróság – miután megvizsgálta a jog- és kötelezettségátruházáson alapuló, kártérítés iránti polgári ügy és a holland bíróság által tárgyalt, a fuvarozó polgári jogi felelőssége korlátainak megállapításával kapcsolatos polgári ügy egyezőségét – úgy ítélte meg, hogy azok nem felelnek meg a jogviták egyezőségére vonatkozó feltételnek (a felek különböznek, a keresettel előterjesztett kérelmek jogalapja is eltér), azonban azokat feltétlenül összefüggőnek kell tekinteni (a két ügy célja és az azok alapját képező tényállás egybeesik). A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen vette alapul bizonyított tényként a hollandiai bíróságnak az alperes korlátozott polgári jogi felelősségét megállapító ítéletét, és helyesen állapította meg, hogy nem indokolt újból megvizsgálni a nagyobb mértékű polgári jogi felelősség alkalmazásának kérdését.

12 2021. június 2-án a Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litvánia legfelsőbb bírósága; a továbbiakban: legfelsőbb bíróság) befogadta a felperes „Gjensidige” ADB által benyújtott felülvizsgálati kérelmet, amelyben az a fellebbviteli bíróság 2021. február 25-i végzésének felülvizsgálatát, valamint előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek a Bíróság elé terjesztését kérte annak megállapítása érdekében, hogy a jelen ügyben kizáró jellegűnek kell-e minősíteni a joghatóságot kikötő megállapodást, és hogy milyen jogkövetkezményekkel jár e megállapodás megsértése. A felperes a felülvizsgálati kérelmében többek között előadja, hogy a CMR-egyezményben és az 1215/2012 rendeletben előírt joghatósági szabályok közötti összeütközésre tekintettel elsőbbséget kellett volna biztosítani az 1215/2012 rendelet 25. cikkének (1) bekezdésében rögzített

MUNKADOKUMENTUM

jogszabályi rendelkezésnek, amely a joghatóságot kikötő egyezményben meghatározott tagállami bíróságok joghatóságát kizárólagos joghatóságnak felelteti meg–. A fellebbviteli bíróság indokolatlanul alkalmazta a CMR-egyezmény 31. cikkének (1) bekezdésében rögzített, a joghatóság meghatározására vonatkozó vagylagos szabályokat, mivel alkalmazásuk kevésbé kedvező következményekkel járt a belső piac megfelelő működésére, és nem tartotta tiszteletben az Unió működésének elveit.

13 Az alperes „Rhenus Logistics" UAB a felperes felülvizsgálati kérelemre benyújtott válaszbeadványában azt kérte, hogy a legfelsőbb bíróság utasítsa el a felperes által a Bíróság előzetes döntéshozatalának kezdeményezése iránt benyújtott kérelmet, utasítsa el a felülvizsgálati kérelmet és adjon helyt a fellebbviteli bíróság 2021. február 25-i végzésének.

A legfelsőbb bíróság érvei és álláspontja az előzetes döntéshozatali eljárásban

14 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján a következő előzetes következtetéseket kell levonni: i. a CMR-egyezmény rendelkezéseit, beleértve ezen egyezmény 31. cikkét is – amely szerint a joghatóságot kikötő megállapodások nem kizárólagosak, és a keresetnek az e cikkben említett bíróságok valamelyikénél történő megindításával figyelmen kívül hagyhatók – alkalmazni kell a joghatóságra (Nickel & Goeldner Spedition ítélet), ii. perfüggőség szempontjából a keresetek egyezőségét az uniós rendeletben előírt szabályoknak megfelelően kell értékelni, iii. a jelen ügyben a holland bírósághoz és a litván bírósághoz benyújtott keresetek egyezők (Nipponkoa Insurance Co. [Europe] ítélet). Következésképpen, ami a Litvániában és Hollandiában folyó mindkét bírósági eljárásban érintett jogalanyokat illeti, a jelen ügyben különösen az 1215/2012 rendelet 29. cikke bír jogi relevanciával.

15 Az 1215/2012 rendelet 29. cikkének (1) bekezdése konkrétan úgy szól, hogy e rendelkezés nem érinti a 31. cikk (2) bekezdését, amely a perfüggőségi szabály alóli kivétel megállapításával minden más tagállam bíróságát arra kötelezi, hogy az eljárást függessze fel mindaddig, amíg a joghatóságot kikötő megállapodás alapján felhívott bíróság meg nem állapítja, hogy nem rendelkezik joghatósággal a megállapodás alapján. Másrészt az 1215/2012 rendelet 31. cikkének (3) bekezdése értelmében, amennyiben a joghatóságot kikötő megállapodásban kikötött valamely bíróság megállapítja joghatóságát, bármely más bíróság megállapítja joghatósága hiányát. A 29. cikk (1) bekezdése, valamint a 31. cikk (2) és (3) bekezdése tehát a perfüggőség általános szabálya alóli, időbeli elsőbbségen alapuló kivételt ír elő a joghatóságot kikötő megállapodás megkötése esetére.

16 Ahogyan az a CMR-egyezmény 31. cikkének szövegéből kitűnik, a joghatóságot kikötő megállapodásban kikötött bíróság nem tekinthető kizárólagos joghatósággal rendelkező bíróságnak. Az 1215/2012 rendelet 25. cikkének (1) bekezdése szerint a joghatóságot kikötő megállapodás a felek eltérő megállapodásának hiányában kizárólagos. A joghatóságot kikötő

MUNKADOKUMENTUM

megállapodásokat tehát az Egyezmény és a rendelet alapján egymással ellentétes módon kell értékelni. Úgy tekinthető, hogy a CMR-egyezmény 31. cikke – amennyiben joghatóságot kikötő megállapodások nem kizárólagos jellegéről rendelkezik, és lehetővé teszi a joghatóságot kikötő megállapodásban kikötött bíróságoktól eltérő bíróságok előtti keresetindítást – ellentétes lehet az uniós joggal. A legfelsőbb bíróságnak kétségei vannak afelől, hogy összeegyeztethető-e az 1215/2012 rendelettel a CMR-egyezmény 31. cikke – annyiban, amennyiben az a joghatóságot kikötő megállapodások különösen szabad értékeléséről rendelkezik – a joghatósággal rendelkező bíróság előreláthatóságának elve, az eljárásban részt vevő felek számára biztosítandó jogbiztonság elve, az igazságszolgáltatás megbízható működésének elve, a párhuzamos eljárások lehetősége elkerülésének elve, az igazságszolgáltatás iránt az Unióban táplált kölcsönös bizalom elve és egyéb elvek szempontjából.

A perfüggőségi szabályok megsértésének jogkövetkezményeiről a joghatóságot kikötő megállapodás megkötése esetén

17 Az 1215/2012 rendelet 29. cikke nem foglalkozik közvetlenül azzal, hogy milyen jogkövetkezményekkel jár az, ha az elsőként felhívott bíróság nem tartja tiszteletben a felek között létrejött, más bíróság joghatóságát kikötő megállapodást, és megállapítja saját joghatóságát az előtte indított kereset elbírálására vonatkozóan.

18 Az 1215/2012 rendelet szövege nem határoz meg kifejezetten olyan okot, amely a joghatóságot kikötő megállapodás megsértésével valamely másik tagállamban hozott ítélet elismerésének megtagadását vonja maga után. E rendelet rendelkezéseinek olyan értelmezése, amely szerint joghatóságot kikötő megállapodás létezése esetén a perfüggőségi szabály megsértése nem jár jogkövetkezménnyel, lényegében azt eredményezheti, hogy egyező keresetekkel egy időben két bírósági eljárás indítható. Ilyen esetben az *ubi jus ibi remedium* elve értelmét vesztené, és az 1215/2012 rendelet által követett, joghatóságot kikötő megállapodások védelmére és e kikötések kizárólagosságára irányuló cél megkerülésének kedvező feltételek alakulhatnak ki.

19 A legfelsőbb bíróság arra keresi a választ, hogy az 1215/2012 rendelet rendelkezéseit úgy kell-e értelmezni, hogy azok a határozatok elismerésének és végrehajtásának a szintjén is magukban foglalják a joghatóságot kikötő megállapodások védelmét. Habár a joghatóságot kikötő megállapodás felei – az 1215/2012 rendeletnek a kizárólagos joghatóságot szabályozó 24. cikkétől eltérően – megváltoztathatják a megállapodásban kikötött bírósághoz való fordulásra irányuló szándékukat, és élhetnek az e rendelet 26. cikkének (1) bekezdésében előírt, a joghatóságról való megállapodásra vonatkozó lehetőséggel, e rendelet 25. cikke a joghatóságot kikötő megállapodás meghatározása céljából a kizárólagos joghatóság fogalmát használja. Ezenkívül az 1215/2012 rendelet 31. cikke akként rendelkezik, hogy joghatóságot kikötő megállapodásnak a felek általi megkötése esetén a perfüggőségi szabályok alkalmazhatóságához a megállapodásban kikötött bírósághoz kell fordulni, ami

MUNKADOKUMENTUM

már azt jelzi, hogy legalább egy félnek szándékában áll tiszteletben tartani a joghatóságot kikötő megállapodást.

20 A jelen ügyben fennálló helyzet a közrendi követelményekkel való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kérdéseket is felvet. A joghatóságot kikötő megállapodások be nem tartása ugyanis gyakorlati következményekkel járhat az eljárásban részt vevő felek számára, és e következmények nem korlátozódnak kizárólag a peres eljárásnak a joghatóságot kikötő megállapodásban kikötöttől eltérő bíróság előtti folytatására. A CMR-egyezmény 29. cikke – amely a fuvarozó felelősségkorlátozásra való hivatkozásának lehetőségét szabályozza – az alkalmazandó jog kérdését a felhívott bíróság joghatóságával kapcsolja össze. A joghatóságot kikötő megállapodás figyelmen kívül hagyása ahhoz is vezethet, hogy más jogot kell alkalmazni, mint amely a joghatóságot kikötő megállapodás tiszteletben tartása esetén alkalmazandó lenne. Ez észszerű kérdéseket vet fel a CMR-egyezmény 29. cikkének a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (Róma I) – a felek a fuvarozási szerződésre alkalmazandó jog megválasztásához való jogát elismerő – 3. cikkével és 5. cikkének (1) bekezdésével való összeegyeztethetőségét és kapcsolatát illetően.

21 Nem tévesztendő szem elől, hogy amennyiben a joghatóságot kikötő megállapodásban ki nem kötött bíróság állapítja meg joghatóságát, és a felhívott bíróság (latinul: *lex fori)* joga alkalmazandó az adott kérdésben, az alperes a joghatósággal és az alkalmazandó joggal kapcsolatos problémákkal szembesül, mivel az ilyen személy ügyét nemcsak az általa észszerűen várttól eltérő bíróság tárgyalja, hanem ráadásul olyan szabályok alapján, amelyekhez e személynek nem volt lehetősége a jogviszony keretében tanúsított magatartását hozzáigazítani. Így kivételes körülmények között – például amikor a perfüggőségi szabályok sérülnének az alkalmazandó rendeleteknek és a Bíróság ítélkezési gyakorlatának figyelmen kívül hagyása miatt, vagy ha e jogsértés fontosabb eljárási jogok megsértésével járna – indokoltnak tűnik az elismerés azon tagállam közrendje alapján történő megtagadására hivatkozni, amelyben az elismerést kérik.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem rövid indokolása

22 A jelen végzés rendelkező részében rögzített és a Bíróság elé terjesztett kérdésekre adandó válasz a jelen ügy szempontjából alapvető jelentőséggel bír, mivel lehetővé tenné az 1215/2012 rendelet olyan rendelkezéseinek helyes alkalmazását, amelyek tárgyában a Bíróság még nem foglalt állást.

MUNKADOKUMENTUM